

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani,
Chronicon Ecclesiae Graecae**

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

45 De episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

Ἐ Πατριάρχε, ὡς δεκαπτέ, ἵερεῖς τε καὶ ἀσημέτη. Ἐχει μὲν δύο
ἐφημερίες, δύο ἱεροδιαικίες, σικενόμον, σικελλάριον, Ιωτίτι, Φύ-
λακα τὸν ἰερῶν ἐνδυματίων, καὶ ἑτέρων Ἐκκλησιαστικῶν πεσευμάτων, δύο
ψάλτες, ἕνα πυλωρὸν, ἕνα αὐθρωπον ἴστοροφορέον. Καὶ σὴν δύο
ἐφημερίες, γίνεται καὶ μέγας πεωποσύκελθος, καὶ δεύτερος, Ιωτίτιν,
οἵπνες Φυλακίτης τὸν σφραγίδα Ἐ Πατριάρχε. Καὶ τρίτης ἡ πέτσαρες,
οἵ τινες ἄγγεις Τὰς αὐθρώπους εἰς τὸν κείσιν Ἐ Πατριάρχε. Ἐπι καθ'
ἐκάστην ἡμέραν δαπάνης ὁ Πατριάρχης πολὺν διον, ἐνεκα τὸ δέχονταν Ἐ
Βασιλέως, τείς ἀν δαπανῶν καὶ δύναμιν δέιμαν.

ΚΕΦΑΛ. ΜΔ.

Περὶ μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

ΩΣαῦλος ἐκαστος μητροπολίτης, καὶ δέχιεπίσκοπος ἔχει ἴδιαν πο-
λιν. λαμβάνεται καὶ αὐτοὶ μικρὸν δώρον σὴν τὸ χειροτονεῖας τὸ
ἱπποκόπων, ὅμοιως καὶ καὶ ἕτος λαμβάνεται ἐξ ἐκάστης Ἡπικόπης ἡ
εἰσιθσις ἡ πεντεκάδεκα ἡ δέκα μηνᾶς. Ὅμοιως καὶ σὴν τὸν ἵερεων δωρεὴν μικρὸν ί, ὅπον χειροτονεῖται σκείνεται. Οσαῦλος καὶ καὶ ἕτος δίδωσιν
ἐκαστος τῶν ἵερεων ἐν χρυσίον τῷ αρχιἱπποκόπῳ. Ὅμοιως λαμβάνεται καὶ
σὴν τὸν γάμων ἐν χρυσίον, καὶ ἐλεημοσύνας σὴν τῶν τεθνηκότων, ας
περιέπομβη τείς Ἐ Πατριάρχε. Ὅμοιως καὶ ἐνθα δὴ σὲ πάντων τῶν οἴ-
κων τὸ πόλεως αὐτῶν μόνον λαμβάνεται ἐν μόδιον σίτε, ὧσαῦλος καὶ
οἶνον καὶ ἔλαιον, καὶ σιρίκιον, καὶ ἐπερφα τοιαῦτα. καὶ σὴν τὸν πάντων
ζῶσιν μητροπολίτη.

ΚΕΦΑΛ. ΜΕ.

Περὶ ἐπισκόπων.

ΩΣαῦλος καὶ οἱ Ἡπικόποι λαμβάνεται μικρὸν δώρον σὴν τῶν ἵερο-
τακτῶν σὺν τῇ χειροτονίᾳ αὐτῶν. Ὅμοιως καὶ ἕτος λαμβάνε-
ται ἐξ ἐκάστης ἵερεως ἐν χρυσίον. Οσαῦτως καὶ σὴν τὸν γάμων ἐν χρυ-
σίον λαμβάνεται, σὴν πάσης τὸ ἐπιφρίας αὐτῶν. Ἐπὶ καὶ ἕτος λαμ-
βά-

Duo sunt ephemerii sive diurni, hoc est, diurnas vices expletentes vi-
carii, bini diaconi sacri, oeconomus, facellarius sive ædитius, hoc est,
vestimentorum sacris usibus destinatorum, aliorumque ecclesiastico-
rum negotiorum custos & curator, duo sunt cantores, unus ostiarius,
unus equiso sive auriga. Ex duobus verò illis ephemeris constituitur
etiam magnus Protosyncellus, ut & secundus, hoc est, qui figilli
Patriarchalis curam gerunt. Præter quos adhuc tres seu quatuor alios
alit, qui homines ad tribunal Patriarchale convocant. Ultra recensita
verò omnia, Patriarcha adhæc in cibum, propter præfectos regios
singulis diebus ingentes sumptus facere cogitur, quorum sumptuum
inire rationem nequeo.

CAPUT XLIV.

DE

Metropolitis & Archiepiscopis.

Simili modo quilibet Metropolita & Archiepiscopus propriam ha-
bet civitatem. Redit verò & ad hos è creatione Episcoporum mu-
nusculum aliquod; & quotannis itidem ab unoquoque Episcopo vi-
ginti quindecim vel decem minas expectare habent. Confertur ipsis
quoque nonnihil à diaconis sacris & sacerdotibus, quando ordinantur.
Quin singulis annis quilibet sacerdos unum aureum Metropolitæ aut Ar-
chiepiscopo donat. E nuptiis etiam unus aureus, ut & eleemosynæ
è defunctis ipsis offeruntur; quemadmodum supra de Patriarcha retu-
limus. Tandem & ultimò ex omnibus civitatis suæ inspectioni com-
missæ domiciliis, annis singulis frumenti modio uno, vino oleo & siri-
cio ditiores redduntur. Atque ex his vivunt Metropolitæ.

CAPUT XLV.

DE

Episcopis.

Episcopi, quando diaconos sacros initiant, munusculum aliquod ab
ipsis accipiunt. Annuatim verò à quolibet sacerdote unum aure-
um; è nuptiis itidem unum. Episcopus verò è qualibet domo subje-
ctæ sibi

Βαίνει οἱ Πήγκοις Θρόνοις μόδιον σίτε, καὶ μέρθη οὐδὲν, καὶ ἐλαῖον;
καὶ στεγάσις ἐξ ἑκατὸν οῖκος δύο πάντας τῆς επαρχίας αὐτός.

ΚΕΦΑΛ. ΜΣ.

Περὶ τῶν ιερέων.

ΟΙ ιερεῖς δὲ ζῶπ, ποὺς οὐδὲ σκετανοῦσιν τὴν εἰκλησιῶν, Τυπέσι,
ποὺς αἱ εἰκλησιαι ἔχουσιν αὐγάστης καὶ αὐτελῶνται, οἵκους οὐδὲ τερψί^{τε}
ταισιτε. καὶ εἴ εἰκονινων ζώσιν οἱ ιερεῖς. Ὅποις δὲ αἱ εἰκλησιαι σκεχα-
σι τεθεοῖς, οἱ ιερεῖς λαμβάνουσιν εὐρέοντας οὐδὲν τοῖς θεοῖς. Οὐδὲ εἰκαστα-
οῖς, Τοῦ δὲ μόδιον συνέχει τὸ τερψίον μέρθη Φορτίον ενὸς ἵππων. Καὶ
αἰλως οἱ Ελληνες ἔχουσιν ἑορτὰς Φεγγαῖς τριάνταν τριάνταν. δυοκαὶδεκακα-
λυτημέτροις, τυπέσι, Φεγγαῖς καὶ τὸ παρατένα αἱ δὲ λοιπαὶ εἴ-
κοσι τέσσαρες εἰσ τὴν περιφρόνιαν, καὶ τὸ αγίων διποτόλων, καὶ τὴν μεγά-
λων μαντούων. Έν πάσαις ταῖς ἑορταῖς, ηὐθέτη κυριακῇ,
ὁ φείλει οἱ ιεροῦς θυσίαζεν, ηὐθέτη οἵκου δίδωσι τῷ ιερεῖ δύο δηνά-
ριοι, ηὐθέτη μερικῶς τεθει ἑκάτη τὸ διδόντων οἰκοῖς πέντε χειρίματα τεφ-
φεγγαῖς θυσίαζεν. Ἐτὶ σὺ πάνταις ταῖς ἑορταῖς οἱ Ελληνες ποιῶσι μετ-
ράπειας ξενίας, ἐνίστητε σὺ εἰνὶ χορείῳ ποιάσοι πέντε ηὐθέτη ξενίας, ηὐθέτη ιεροῦς
ὁ φείλει πορεύεσθαι τοῖς ἑκάτην ξενίαιν εὐλογεῖν τὸν περιπτέμνην, Ε-
ἴτω διδόντων τῷ ιερεῖ αρίττης ηὐθέτης ηὐθέτης οἶνον Εἴτεροί πνα, ηὐθέτη
τε, ὡς τε δέκατηδρή ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτῷ εἰεκος μιᾶς ἐβδομαδθροῦ. Καὶ ἐν
τῷ ποιάστων ἐτὸν ηὐθέτη ιερέων.

ΚΕΦΑΛ. ΜΣ.

Περὶ ιερεψίσικόνων.

ΟΙ σὺ Ιαῖς πόλεσι Σκαρείοις καταπικῆνες Ελληνες, εἰ θελεσι γενέσθε
ιεροδιάκονος, πρώτον αὐγάστη γυναικας, ηὐ τότε οἱ Πτίσκοποι χειρο-
ποντασιν ἑκάνεις ιεροδιάκονος. Εαὐδὲ θέλει θεοῦ μὴ αὐγαν γυναικα, δεῖ
αὖτον πρώτον γενέσθε μοναχὸν, ηὐ τότε χειροποντασιν ἑκαίνουν ιεροδιάκονος, Σ-
φῆ Ιαῦται σόκες ξεστην ἑκαίνω γορμεῖν, οἵ αφορίζεται εκείνοις οἱ Πτίσκοποι.

ΚΕΦΑΛ

D&e sibi dicæcæos frumenti modium unum, nec non portionem ali-
quam vini, olei, sircii anno quovis colligit.

C A P U T X L V I .

D E

Sacerdotibus.

Sacerdotes ex ecclesiæ redditibus vitam suam sustentant, hoc est,
nonnullæ ecclesiæ agros, vineas, domos, similiaque plura possi-
dent, & inde sacerdotes vitæ subsidia accipiunt. Ubivero ecclesiæ nul-
lis redditibus gaudent, ibi sacerdotibus è domibus singulis, singulis
annis, modius unus frumenti cedit. Continet autem modius tertiam
partem oneris, cui ferendo equus sufficit. Insuper Græci quolibet an-
no triginta sex celebrant festa. Duodecim sunt summa & solemnissima,
utpote quæ Christo & Virgini sunt dedicata; reliqua verò vi-
ginti quatuor in honorem præcursoris, S. S. Apostolorum, & mag-
norum martyrum instituta sunt. Diebus hisce festis omnibus, ut &
quilibet dominicâ, sacrificare tenetur sacerdos, ubi quævis domus sa-
cerdori duo denaria offert, & sacerdos vicissim pro singulis, qui do-
na sua, antequam sacrificare inciperet, obtulerunt, nominatim
apud Deum intercedit. His festis Græci splendida convivia instruunt.
& aliquando etiam in pago quinque, quin sex. Horum quodvis sa-
cerdos invitere, & appositis benedictionem impetriri tenetur. Pro
quo præstito officio panes, carnes, vinum aliaque nonnulla, ut &
pecuniam inde reportat sacerdos, ita ut & toti familie per unam sep-
timanam sustentandæ sufficiat. Et ex his constat sacerdotum victus.

C A P U T X L V I I .

D E

Diaconis sacris.

Græci in urbibus & pagis habitantes, si diaconorum in ordinem
cooptari desiderant, primò ducunt uxores; hoc facto, sacros
diaconos ipsos creant Episcopi. Qui verò matrimonium inire recusat,
illum cucullum prius induere oportet, ac tūm demum designatur dia-
conus ficer. Postmodum verò conjugio se se consecrare amplius nequit,
nisi excommunicationis poenam velit incurtere.

C A P U T